

[Bundvad.]

disse bemærkninger, fordi vi fra vor side helst ser bedst mulig forståelse mellem land og by. Jeg tror, at denne forståelse bedst kommer i stand, hvis vi kender hinandens kår, således som de rent faktisk er uden jamren eller skønmaleri. Hermed åbnes vej for forståelse, for hensyntagen og for støtte, når det er nødvendigt.

Landbruget havde som bekendt et problem i forbindelse med afviklingen af langtidsaftalerne for flæskehandelen med England. Desværre var det ikke lykkedes de interesserede parter at komme til en forståelse vedrørende leverancevilkårene, medens tid var. Regeringen foreslog derfor og fik vedtaget et begrænset eksportforbud til den 22. oktober. Denne sag har meget stor interesse for os alle. Det er derfor glædeligt, at der nu er fundet en løsning, som kan accepteres af alle interesserede parter.

Beskæftigelsen er i øjeblikket relativt høj for de fleste fag. Derimod kniber det noget for arbejdsmandsgruppen, ikke mindst på grund af den store sæsonledighed, som vort land plages af, og på grund af, at landbruget stadig afgiver arbejdskraft, som efterhånden må opsuges i andre erhverv. Jeg forstår, at regeringen overvejer foranstaltninger, som kan øge beskæftigelsesmulighederne for arbejdsmændene særlig i vinterhalvåret, bl. a. ved landvinding og grundforbedring, og vi vil fra socialdemokratiets side gerne yde vor støtte til.

En af denne samlings opgaver bliver at arbejde med mulighederne for besparelser for at øge statens overskud og på lidt længere sigt for at bidrage til folkepensionens finansiering. Hvad det sidste angår, vil jeg gerne sige, at det er beklageligt, at man ikke fulgte regeringens forslag om ved folkepensionsbidraget at skaffe fuld dækning for udgifterne. Det havde utvivlsomt været det rigtigste af hensyn til statens finansielle stilling. Hertil kommer, at folkepensionsordningen økonomisk burde have hvilet i sig selv. Men det var ikke muligt at få tilslutning. Selv venstre, der oprindeligt stillede forslag om et folkepensionsbidrag til dækning af udgifterne, ville ikke være med. Dertil havde man vovet sig for langt ud i besparelsesdiskussionen. Nu står vi da i den situation, at vi kun har skaffet dækning

for en del af udgifterne, medens resten skal skaffes over besparelser, som vi ikke ved om vi kan blive enige om.

Oplægget lover ikke godt. Særlig må vi nære betænkeligheder ved den stærke slagside, venstre har givet sine spareforslag. Her ligger jo nok forklaringen på, hvorfor venstre har vist en mærkelig uvilje til at fortælle, hvad der lå bag de mange spareforedrag, som venstres folk har holdt landet over. Men nu kender vi altså nogle af de planer, venstre så længe har holdt skjult for offentligheden. Det er da altid noget. Flere følger vel?

For øvrigt er det interessant, at venstre kommer med sine forslag og de konservative med andre — eller var tidsfølgen omvendt? Det højt priste borgerlige samarbejde holdt ikke i denne sag. Man skulle ellers tro, at dette måtte være en hjertesag, hvis det uheld skulle indtræffe, at de to partier igen skulle komme til at danne regering sammen. Men det er måske heller ikke meningen?

Jeg vil gerne kommentere et par af venstres spareforslag og samtidig gøre bemærkninger til selve sagen. Venstre vil ikke støtte finansminister Kampmanns forslag om at sætte arbejdsgiverbidraget til arbejdsløshedsforsikringen op, til trods for at dette bidrag ikke har været reguleret siden 1937, altså før sidste krig. Til gengæld er omsorgen for de arbejdsløse ikke slet så stor. Man foreslår nemlig, at arbejdsløshedsloven revideres for at opnå besparelser og „for at forhindre, at upåkrævede understøttelsesmuligheder borttager noget af det nødvendige incitament til at opnå produktivt arbejde ad normal vej“.

Det er en slem mundfuld. Jeg kunne forstå, hvis man havde sagt, at kontrolreglerne burde efterses for at forhindre udbetaling af uberettiget understøttelse, hvor sådan udbetaling har kunnet konstateres. Det kunne man have fået vor støtte til. Men at man ved direkte at forringe understøttelsesmulighederne vil bringe den arbejdsløse og hans familie i en social nødstilstand for at tvinge ham til at tage arbejde, som overhovedet ingen kan anvise ham, det begriber jeg ikke.

Samme tendens ligger i forslaget om nedsættelse af tilskudsprocenten ved beskæftigelsesarbejder. Begrundelsen her er den